

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Велики Преслав, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Жения С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20243610200028 по описа за 2024 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба от Ж. Д. Д. с ЕГН
*****, с адрес гр.***** срещу Наказателно постановление №22-0323-000794/29.11.2023 г.,
издадено от Началник РУ-В.Преслав при ОД на МВР - Шумен.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление, поради допуснатото съществено нарушение на процесуалния закон по чл.42, ал.1, т.4 и 5 от ЗАНН, чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН и при неправилно и необосновано прилагане на материалния закон, поради липса на признаци както от обективната страна, така и от субективната страна на нарушението. Необосновано бил направен и отказ да се приложи чл.28 от ЗАНН. В жалбата се твърди незаконосъобразност на НП поради нарушение на принципа "non bis in idem" (не два пъти за едно и също нещо), т.к. жалбоподателя бил вече наказан за същото деяние с НП№23-0323-000793/29.11.2023 г. изд. от Началника на РУ-В.Преслав при ОД МВР-Шумен. Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник. Поддържа жалбата алтернативно моли НП да бъде изменено, като бъдат наложени минимални административни наказания.

Въззиваемата страна не се представлява в съдебно заседание, в придружителното писмо на основание чл.60 от ЗАНН и в нарочна молба, излага становище, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон и моли съда същото да бъде потвърдено и да бъдат присъдени разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното: На 01.03.2023 г.

около 16.05 часа в гр.Върбица, обл.Шумен, по ул.“Александър Стамболийски“ до дом №51, жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил л.а.“Тойота Ярис“ с номер на рама JTDJV183000287222, без поставени регистрационни табели. На посочената датата и място полицейските служители Г. Т. и Й. Г. при РУ-В.Преслав при ОД МВР-Шумен спрели за проверка автомобила управляван от жалбоподателя. При проверката освен собствеността на автомобила и самоличността на водача било установено че автомобила не бил регистриран по надлежния ред. За установеното св. Т. съставил на жалбоподателя АУАН за нарушение чл.140, ал.1 от ЗДвП. С мотивираната резолюция №23-0323-М000059/28.08.2023 г. Началника на РУ-В.Преслав в ОД МВР Шумен на осн.чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН е прекратил административнонаказателното производство по съставения АУАН и изпратил преписката по компетентност на ШРП ТО-В.Преслав поради данни за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. След постановяване на отказ за образуване на досъдебно производство от РП-В.Преслав с постановление от 16.10.2023 г. и връщане на преписката, било издадено и обжалваното НП, с което на жалбоподателя за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, пр.първо от ЗДвП от същия закон са наложени административни наказания ”Глоба” в размер на 200.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за шест месеца.

Показанията на разпитаните по делото свидетели полицейски служители са логични и безпротиворечиви, и кореспондират с приложените по делото писмени доказателства, поради което съдът им дава пълна вяра.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона седмодневен срок от връчването на НП (съгласно входящия номер в деловодството на административнонаказващия орган).

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на административно наказателно-процесуалните правила.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.189 от ЗДвП съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на МВР.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН - относно описание на нарушенията. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушенията, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които са извършени. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Индивидуализирано е в достатъчна степен мястото на извършване на нарушението, което не буди съмнение.

Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал.1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават

извършеното административно нарушение.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че както в АУАН, така и в НП нарушението не е описано пълно, точно и ясно, по начин жалбоподателя да разбере в какво е обвинен. Не се установява изложеното в жалбата, че при описание на нарушението и прилагане на нормата състав на административно нарушение е налице противоречие, че жалбоподателя управлява автомобила с поставена табела с регистрационен номер, от което не следва че автомобила е регистриран по надлежния ред.

Безспорно се установява, че на посочените в АУАН и в НП дата и място, жалбоподателят е управлявал МПС - собствения си лек автомобил л.а.“Тойота Ярис“ с номер на рама JTDJV183000287222, без поставени регистрационни табели и същото не е било регистрирано съгласно НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г., бр. 20 от 2018 г.) в РБългария.

Поради изложеното съдът намира, че жалбоподателя е осъществил от обективна и субективна страна посоченото в издаденото наказателно постановление, административно нарушение. Нарушението е извършено умишлено, т.к жалбоподателят като собственик на автомобила е знаел, до кога и при какви условия важи регистрацията му, освен това в 14.30 часа на същия ден, други служители на РУ-В.Преслав са съставили АУАН за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя, който е управлявал същия автомобил с временен рег. №*****, валиден до 11.11.2022 г. Съгласно разпоредбата на чл. 27 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., транзитни табели с регистрационен номер се издават в някой от предвидените в чл. 27, ал. 1, т. 1-4 случаи. Срокът на валидност на тези табели се посочва в разрешението за временно движение. С изтичане на срока на транзитните табели, същите не могат вече да се ползват. Така описаната срочност за транзитните регистрационни табели, удостоверява възможността за управление на МПС с тях, но само през посочения в разрешението период от време. Изтичането на срока на валидност на транзитните регистрационни табели се приравнява на липса на регистрация по надлежния ред. Освен това са му били отнети регистрационните табели и на жалбоподателя е било ясно, че автомобил не е регистриран и не може да го управлява по отворени за обществено ползване. Административно - наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и правилно е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба.

Служебно известно е на съда, че на жалбоподателя, освен процесното НП е издадено и Наказателно постановление №22-0323-000793/29.11.2023 г., издадено от Началник РУ-В.Преслав при ОД на МВР - Шумен, с което на Ж. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.*****, за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП, с което са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200.00 лв. /двеста лева/ и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, за това, че " управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред", като по този начин виновно нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДП. Освен, че посоченото НП не е влязло в сила, съдът, счита че макар и за същото деяние чл.140, ал.1 от ЗДвП да са наложени на жалбоподателя административно наказание "глоба" в размер на 200 лева и административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от шест месеца, това не обосновава незаконосъобразно понасяне втори път отговорност за същото деяние. Съгласно задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС, за да се

говори за повторно ангажиране на отговорността на дееца за същото деяние следва да първо място да има идентитет в деянието (същото деяние (idem) е елементът, който свързва двата процеса срещу лицето). В конкретният случай деянието предмет на АНД№ 29/2024 г. на ВПРС е извършено на същата дата 01.03.2023 г., но в друг час около 14.30 часа и на различно място в гр.Върбица, на ул.“Александър Стамболийски“ до дом №51. Вярно е, че и в двата случая се касае за управление на едно и също нерегистрирано МПС, но доколкото двата казуса касаят управление на същата дата, но в различно време и място – категорично не може да се говори за едно и също деяние по смисъла на Тълкувателно решение № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС. Касае се за два отделни волеви човешки акта, реализирани в резултат на две отделни решения и извършени на различни дати и място – т. е. в случая сме изправени не пред едно деяние, а пред две отделни и самостоятелни деяния. Неправилно е да се смята, че щом веднъж жалбоподателя е бил санкциониран за управление на нерегистрирано МПС, то от там на сетне може безпрепятствено да управлява това МПС, позовавайки се на еднократното си санкциониране. Поради това съвсем правилно АНО е преценил, че следва да бъде санкциониран жалбоподателя за поведението си.

Отнемането на контролни точки на водачите на МПС не представлява административно наказание, а има контролно-отчетни функции. Самото отнемане на контролни точки се извършва само въз основа на влезли в сила наказателни постановления и не представлява изпълнение на наложено административно наказание, нито пък налагане на принудителна административна мярка. С оглед характера на дейността по отнемането на контролни точки към настоящия момент липсва законодателна уредба, даваща възможност за съдебен контрол върху тази дейност.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че процесното Наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Съдът като съобрази изхода на спора и направеното изрично искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждани на разноски за юрисконсултско възнаграждение, счита на осн.чл. 63, ал.3 от ЗАНН вр. с чл.143, ал.1 от АПК, че въззиваемата страна има право на разноски. Доколкото в съпроводителното писмо не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, не е представен списък на разноските, то съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД на МВР – гр. Шумен по делото, в размер на 80.00 /осемдесет/ лв., която следва да се присъди в тежест жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление №22-0323-000794/29.11.2023 г., издадено от Началник РУ-В.Преслав при ОД на МВР - Шумен, с което на Ж. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.*****, за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200.00 лв. /двеста лева/ и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Ж. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.***** да заплати на Областна Дирекция на МВР-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул.“Сан Стефано“№2 направените

в настоящото производство разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____